

Training

Seed'n en de Berre zaten toevallig in de Vierschaar. Toevallig, misschien in de ogen van een achteloze voorbijganger of een naïeve kroniekschrijver, maar eigenlijk zaten ze daar om hun trainingsschema voor het nieuwe seizoen uit te werken.

“Kom nog ne keer oppakken,” deed de Berre teken, nadat ze hun derde Irish Coffee tot op de bodem hadden gelegegd, en nog geen stap verder waren gekomen in hun voorbereiding.

“Tineke, twee Pale Ales als ge wilt, “en voor mijne maat hetzelfde”, bestelde de Berre.

“Ik ben Tineke niet, ik ben Tamara !” zei het meisje. “Hoe heette gij ?”

“Dikbil,” zei Seed'n fluks, alvorens de Berre nog maar zijn breedsmoel kon open trekken.

Waarop Tamara : “Awel, Dikbil, ziede gij 't verschil niet tussen Tineke en mij ?!”

Waarop de Berre, direkt rood aanlopend van colère : “Zeg ne keer, Sprinkhane, wat gaat 't zijn da' ? Waar hebde gij uw schone manieren geleerd ?! Bediende gij uw cliënten altijd en overal op die manier ?!”

Seed'n, zijne maat kennende, vond het hoogtijd dat hij tussenbeide kwam.

“Allee jongens, ge gaat nu toch geen spel maken zekers ? Doe ne keer gelijk dat dienen dokter uit “Sturm der Liebe” altijd voorstelt : geef mekaar ne keer ne ferme knuffel. 't Zal direkt gedaan zijn...”

“Zeg ne keer, ik benne kik gene jongen !” strubbelde Tamara tegen, maar de Berre trok haar al op zijn schoot en stak zijn stierekop naar voor, richting zuid-zuid-oost, recht naar Tamara's tache de beauté onder haar linker oor. Meteen kreeg hij een *fleter* van formaat, zodanig dat de tranen hem in de ogen sprongen.

“Ziede 't zie, precies gelijk op den televisie !” glunderde Seed'n. “Kom, meisje, brengt gij maar rap vier Pale Ales...”

Tamara naar af, de Berre zich aan 't inhouden om niet te ontploffen.

“Moesten we nu ne keer in 't zwart meerijden met den WTC ginder in de Vogezen...” Seed'n wou direct van onderwerp veranderen, anders was hij nog niet thuis met zijne maat.

“In 't zwart... ? Wilde gij dan nie betalen misschien ?” De Berre verstond er hem niet aan, want als 't voor met de velo was, was het Seed'n nooit nen frank teveel.

“Bij ja gij kieken, maar we hebben toch nog geen kostuum van de club ? Vandaar, we kunnen in 't zwart rijden, dat is 't meest neutrale. Trouwens, ik heb ne keer ergens gelezen dat zwartrijders hardrijders zouden zijn... dat zou goed uitkomen, hé, voor ons azo... ?”

“De Vogezen...” mompelde de Berre, “maar dan gaan we toch een klein beetje moeten beginnen trainen, toch ?”

“Vaneigens,” zei Seed’n, “we gaan d’er subiets gaan invliegen zie. Ik moet wel op tijd thuis zijn vandaag.”

“Awel, we zullen langs Dentergem rijden,” besloot de Berre.

“Dentergem ligt open, kalf !” repliceerde Seed’n.

“Ik weet da wel, zulle,” zei de Berre, “we kunnen niet door, dus kunnen we van directs weerkeren. Zo gaan we rap were thuis zijn.”

Seed’n : “Verdomd goe gedacht... ‘k had dat nooit gepeisd van u...”

De Berre : “Gauw, zere ons Pale Ales uitdrinken, en we zijn weg ! Gaan trainen !”

---oooOOooo---